

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-52-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Дніпро

08 грудня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Заїка Вадим Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2201605000000023 від 29.01.2016 за підозрою Мельникова І.Є. у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри та про нову підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст.42, 276-279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Мельникова Ігоря Євгеновича, _____
року народження, уродженця м. _____
Донецької області, українця, громадянина
України, офіційно не працюючого, _____
арестроване місце проживання: _____

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України – умисні дії, вчинені з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України – участь у терористичній організації та у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України - державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, представникам іноземної організації допомоги в

проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, за наступних обставин:

1. Умисні дії, вчинені з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У кінці 2013 року – на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення – так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексті – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та

схилення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;
- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;
- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боеприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з

метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів державної влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у

ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності, тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області т.зв. «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Утримання частини території Донецької області, взятої під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує залучення, розміщення та використання значних активів будь-якого роду, зокрема людських та матеріальних, тобто забезпечення функціонування на цій території так званої «правоохоронної системи».

Вказане в свою чергу та намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, надання легітимності процесу здійснення правоохоронних функцій, призвело до прийняття представниками окупаційної адміністрації рішення щодо створення та функціонування окремих так званих «установ силового блоку «ДНР».

Для вирішення окремих питань, покладених на «політичний» та «силовий» блоки, терористичною організацією «ДНР» створено не передбачене законодавством України так зване «Міністерство внутрішніх справ», яке

розташоване за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61.

В вересні 2014 року, точна дата, час та місце органом досудового розслідування не встановлена, громадянин України Мельников І.Є., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області, діючи з особистих міркувань, вирішив вступити до складу терористичної організації «ДНР» та прийняти безпосередню участь у ній шляхом зайняття посади в одній з «установ» її силового блоку.

29.09.2014 так званим «Председателем Совета Министров ДНР» з метою надання вигляду легітимності діяльності терористичної організації «ДНР» видано документ, що має ознаки нормативно-правового, але відповідно до законодавства України є нікчемним, а саме постанову №36-5 от 29.09.2014 «Об утверждении Положения о министерстве внутренних дел», яким врегульовано діяльність так званого «міністерства внутрішніх справ» терористичної організації «Донецька народна республіка», закріплені його структура, права та повноваження.

29.09.2014 Мельников І.Є., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «Донецька народна республіка» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «Донецька народна республіка» щодо насильницької зміни меж території України, діючи умисно, з особистих міркувань, добровільно вступив до складу цієї терористичної організації та зобов'язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, і виконувати визначені їй функції.

Так, «постановою ради міністрів ДНР», № 36-2 від 29.09.2014 року Мельникова І.Є., призначено «заступником міністра внутрішніх справ – начальником штаба».

Відповідно до «Положення» Мельников І.Є. з вказаного періоду часу наділений наступними «повноваженнями», використовуючи які останній за попередньою змовою з іншими невстановленими учасниками терористичної організації, в період з 29.09.2014 року по даний час вчиняє умисні дії спрямовані на досягнення загальної злочинної мети усієї терористичної організації «ДНР» - зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме:

- організація та виконання завдань з аналізу та прогнозування оперативної обстановки та реагування на її зміни;
- координація роботи підрозділів та служб органів внутрішніх справ ДНР при вирішенні комплексних завдань;
- координація організаційно-методичного забезпечення штабів і чергових частин територіальних органів внутрішніх справ ДНР;
- плануванням службово-бойової діяльності штабів і чергових частин територіальних органів внутрішніх справ ДНР;

- підготовка проектів і організація комплексу програм, планів, інших управлінських рішень шляхом координації зусиль всіх підрозділів і служб МВД ДНР;

- здійснення контролю над виконанням поставлених завдань і надання практичної та методичної допомоги.

Так, в період часу з 29.09.2014 по даний час Мельников І.Є., знаходячись у незаконно зайнятому окупаційною адміністрацією «ДНР» приміщенні будівлі т.зв. «Міністерства внутрішніх справ» за адресою: 83001, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, перебуваючи на посаді т.зв. «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» та використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, видавав документи, які мають ознаки нормативно-правових актів (накази), але відповідно до чинного законодавства України є нікчемними, підпорядкованим йому особам щодо забезпечення реалізації покладених на т.зв. «міністерство» функцій, вчиняв інші протиправні дії відповідно до завдань т.зв. «Міністерства внутрішніх справ», які направлені на порушення конституційних прав громадян України, що проживають на території Донецької області, тимчасово непідконтрольній державній владі України.

Будучи т.зв. «заступником міністра внутрішніх справ – начальником штаба» Мельников І.Є., діючи умисно, з корисливих мотивів, приймаючи участь у терористичній організації «ДНР», з метою забезпечення реалізації вищезазначених злочинних намірів вказаної терористичної організації, за попередньою змовою з іншими учасниками терористичної організації, здійснює дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також утримання захопленої незаконними збройними формуваннями терористичної організації «ДНР» частини Донецької області.

Також, за час перебування на вказаній посаді Мельников І.Є., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, на виконання завдань та функцій так званого «Міністерства внутрішніх справ», налагодив взаємодію з окремими засобами масової інформації, використовуючи їх для висвітлення діяльності «ДНР» та пропагандистської роботи з популяризації служби «Міністерства внутрішніх справ», зокрема через мережу Інтернет, та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності «ДНР» та висвітлюючи дії офіційної влади України як ворожі. З цією ж метою Мельников І.Є. здійснюється прийом громадян, які мешкають на території м. Макіївка, м. Дебальцево та м. Ясинувата Донецької області, які тимчасово підконтрольні терористичній організації «ДНР».

Таким чином, в період часу з 29.09.2014 по даний час Мельников І.Є., перебуваючи на посаді «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» знаходячись у будівлі за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, за попередньою змовою групою осіб, здійснює умисні дії, спрямовані на досягнення загальної злочинної

мети усієї терористичної організації «ДНР» - зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, Мельников Ігор Євгенович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дії за попередньою змовою групою осіб з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

2. Участь у терористичній організації

В той же час, у вересні 2014 року, точна дата, час та місце органом досудового розслідування не встановлена, громадянин України Мельников І.Є., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області, діючи з особистих міркувань, вирішив вступити до складу терористичної організації «ДНР» та прийняти безпосередню участь у ній шляхом зайняття посади в одній з «установ» її силового блоку.

29.09.2014 так званим «Председателем Совета Министров ДНР» з метою надання вигляду легітимності діяльності терористичної організації «ДНР» видано документ, що має ознаки нормативно-правового, але відповідно до законодавства України є нікчемним, а саме постанову №36-5 от 29.09.2014 «Об утверждении Положения о министерстве внутренних дел», яким врегульовано діяльність так званого «міністерства внутрішніх справ» терористичної організації «Донецька народна республіка», закріплені його структура, права та повноваження.

29.09.2014 Мельников І.Є., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області (точний час та місце не встановлено), усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «Донецька народна республіка» та її підрозділів є незаконною, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з особистих міркувань, добровільно вступив до складу цієї терористичної організації та зобов'язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, і виконувати визначені йому функції.

Так, «постановою ради міністрів ДНР», № 36-2 від 29.09.2014 року Мельникова І.Є., призначено «заступником міністра внутрішніх справ – начальником штаба».

Відповідно до «Положення» Мельников І.Є. з вказаного періоду часу наділений наступними «повноваженнями»:

- організація та виконання завдань з аналізу та прогнозування оперативної обстановки та реагування на її зміни;
- координація роботи підрозділів та служб органів внутрішніх справ ДНР при вирішенні комплексних завдань;
- координація організаційно-методичного забезпечення штабів і чергових частин територіальних органів внутрішніх справ ДНР;
- плануванням службово-бойової діяльності штабів і чергових частин територіальних органів внутрішніх справ ДНР;

- підготовка проектів і організація комплексу програм, планів, інших управлінських рішень шляхом координації зусиль всіх підрозділів і служб МВД ДНР;
- здійснення контролю над виконанням поставлених завдань і надання практичної та методичної допомоги.

Так, в період часу з 29.09.2014 по даний час Мельников І.Є., знаходячись у незаконно зайнятому окупаційною адміністрацією «ДНР» приміщенні будівлі т.зв. «Міністерства внутрішніх справ» за адресою: 83001, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, перебуваючи на посаді т.зв. «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» та використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, видавав документи, які мають ознаки нормативно-правових актів (накази), але відповідно до чинного законодавства України є нікчемними, підпорядкованим йому особам щодо забезпечення реалізації покладених на т.зв. «міністерство» функцій, вчиняв інші протиправні дії відповідно до завдань т.зв. «Міністерства внутрішніх справ», які направлені на порушення конституційних прав громадян України, що проживають на території Донецької області, тимчасово непідконтрольній державній владі України.

Також, за час перебування на вказаній посаді Мельников І.Є., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, на виконання завдань та функцій так званого «Міністерства внутрішніх справ», налагодив взаємодію з окремими засобами масової інформації, використовуючи їх для висвітлення діяльності «ДНР» та пропагандистської роботи з популяризації служби «Міністерства внутрішніх справ», зокрема через мережу Інтернет, та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності «ДНР» та висвітлюючи дії офіційної влади України як ворожі. З цією ж метою Мельниковим І.Є. здійснюється прийом громадян, які мешкають на території м. Донецьк, м. Макіївка, м. Дебальцево та м. Ясинувата та інших містах Донецької області, які тимчасово підконтрольні терористичній організації «ДНР».

Таким чином, в період часу з 29.09.2014 по даний час Мельников І.Є., перебуваючи на посаді «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» знаходячись у будівлі за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, приймає участь у терористичній організації «ДНР».

Таким чином Мельников Ігор Євгенович, обґрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

3. Державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, представникам

іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану.

Установлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці

Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

До участі у військовій агресії Російської Федерації проти України керівництвом окупаційної адміністрації РФ задіяно створені на тимчасово окуповані території Донецької області не передбачені законом збройні формування.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб згідно з Указом Президента № 133/2022 від 14.03.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб згідно з Указом Президента № 259/2022 від 18.04.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 341/2022 від 17.05.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента України № 573/2022 від 12.08.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента України № 757/2022 від 07.11.2022, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента України № 58/2023 від 06.02.2023, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023, строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 години 30 хвилин 18 серпня 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 451/2023 від 26.07.2023, та востаннє строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05:30 16 листопада 2023 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента № 734/2023 від 06.11.2023.

Відповідно до так званого «федерального конституційного закону» РФ від 04 жовтня 2022 року № 5-ФКЗ «О прийнятті в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки и образовани в составе Российской Федерации нового субъекта — Донецької Народної Республіки» територію так званої «ДНР», яка є частиною суверенної держави Україна, в порушення норм

міжнародного права, незаконно інтегровано та включено до складу Російської Федерації.

Наказом так званого «МВД РФ» від 21.11.2022, з метою інтеграції та подальшого незаконного включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації на території т.зв. ДНР створено так зване «Министерство внутренних дел по Донецкой Народной Республике».

Указом так званого «Президента Российской Федерации» Путіна В.В. від 21 лютого 2023 року № 114 присвоєно спеціальне військове звання генерал-майора поліції Мельникову Ігорю Євгенійовичу.

За вищевикладених обставин, у невстановлену дату час та місце, але не пізніше жовтня 2022 року, Мельников І.Є., перебуваючи на посаді «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» знаходячись у будівлі за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності рф проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, з власної ініціативи добровільно вирішив надати допомогу рф у проведенні такої діяльності на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, тобто вчинити державну зраду.

З цією метою громадянин України Мельников І.Є. особисто взяв участь в утворенні та функціонуванні на території Донецької області системи незаконних правоохоронних органів. Зокрема, реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, громадянин України Мельников І.Є., діючи добровільно та умисно, в інтересах т.зв. «днр» та рф на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності України, продовжив виконувати обов'язки «заступника міністра внутрішніх справ – начальника штаба» у створеному окупаційною владою рф правоохоронного органу так званого «МВД РФ по Донецкой Народной Республике», де на даний час здійснює т.зв. «правоохоронну» діяльність від імені та в інтересах т.зв. «днр».

Усвідомлюючи всі наведені вище обставини, Мельников І.Є., у невстановлену дату, час та місце, але не пізніше жовтня 2022 року, перебуваючи у приміщенні т.зв. «МВД РФ по Донецкой Народной Республике», яке знаходиться за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Горького, буд. 61, яка підконтрольна терористичній організації «днр», діючи умисно та за власною ініціативою, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, встановив контакти з невстановленими на даний час особами – представниками іноземної держави - окупаційної адміністрації рф та ЗС рф, для надання останнім допомоги у проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, а саме вчинення активних дій, спрямованих на забезпечення діяльності окупаційної правоохоронної системи держави-агресора на території Донецької області.

Продовжуючи вчинення злочинних дій у складі терористичної організації «днр» та використовуючи надані представниками терористичної організації «днр» владні повноваження, розуміючи те, що так зване «МВД РФ по Донецкой

Народній Республіці» та його структурні підрозділи створені незаконно всупереч всім нормативно правовим актам України для подавлення волевиявлення громадян України, шляхом незаконних арештів, проведення обшуків у їх житлі, на підприємствах, установах та організаціях, які розташовані на територіях, що в теперішній час не підконтрольні органам державної влади України та в свою чергу не підтримують і виступають проти діяльності терористичної організації «днр», Мельников І.Є., здійснює керівництво штабом «мвд днр, організовує планування та координацію оперативно-службової та бойової діяльності а також здійснює інші дії відповідно до прийнятих всупереч законодавству України так званих нормативно-правових актів «донецької народної республіки», в тому числі кримінального та кримінально-процесуального кодексів «днр», в порушення конституційних прав громадян, що проживають на тимчасово окупованій території Донецької області.

Крім того, Мельников забезпечує та координує діяльність так званої «днр», направленої на протистояння ЗСУ, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, у тому числі координує діяльність направлену на окупацію частини території України.

Своїми умисними діями громадянин України Мельников І.Є. забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні незаконно створених окупаційних правоохоронних органів т.зв. «днр» на тимчасово окупованій частині території Донецької області, виконання функцій представника правоохоронного органу «днр» з метою недопущення контролю української влади на території Донецької області, надавши тим самим допомогу рф у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України.

Враховуючи викладене, Мельников Ігор Євгенович, підозрюється у вчиненні дій, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України, - у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, представникам іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Вадим ЗАЙКА

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник
Заступник начальника відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури

Олександр ЛУЦЕНКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО
Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, якіносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Згідно з ч.2 ст.258-3 КК України, звільняється від кримінальної відповідальності за діяння, передбачене ч.1 ст.258-3 КК України, особа крім організатора і керівника терористичної групи чи терористичної організації, яка добровільно повідомила правоохоронний орган про відповідну терористичну діяльність, сприяла її припиненню або розкриттю злочинів, вчинених у зв'язку із створенням або діяльністю такої групи чи організації, якщо в її діях немає складу іншого злочину.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » грудня 2023 року.

Захисник: _____

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » грудня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)**

**ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Вадим ЗАЙКА